Tiu Fridberg B

odt

Lörd. 5te Nov.

Kära Frideborg!

Redan en hel vecka är gången sedan jag emottog ditt kärleks-rika och förtroendefulla bref och jag hade väl redan svarat närmare än genom en helsning i korthet om jag ej kunnat mig helst vilja tiga stilla inför så-väl det ena som det andra af brefvets innehåll.
Visst är emellertid att jag hjertligt tackar dig för den lindring i mina sorger, som du ville bereda mig genom ömma ord, dem jag ej tviflar på äro gångna af hjertat. — — —

Hvad du varit för mig som en
aftonstjärna på min hvilken-
med vare i Guds barmhertiga
vård anbefaldt.
Till dyrbar allvarlig lifsuppgift
för er i vare den tand.
För mig gäller: "snart bleknade
lifvets stjernor jag ser".

En serskild helsning till din
goda Farmoder.

Bådas er uppriktig
vän Mor.

P.S. Mera hade jag väl att säga men
tror verkligen du kan det icke
bära.